

gyndelsen til forskjellige Klokkeslet. I de 2 sidste Aar ere Iagttagelserne anstillede Kl. 8-9 f. M., i det næstforegaaende deels Kl. 12-1 deels Kl. 10 $\frac{1}{2}$ -11; uddrager man nu Middelstanden af disse 3 Aars Iagttagelser og reducerer den til sand Middelvarme efter den Methode, som Prof. *Schouw* har foreslaaet i sin *Plantegeographie*, saa erholder man som aarlig Middelvarme $+ 5^{\circ},57$ R.; Vinterens Middelvarme bliver $- 1^{\circ},76$, Sommerens $+ 11,09$. Heraf sees det at Reikiavig har en forholdsviis høi Middelvarme, og som alle Öer og Kystlande en meget mild Vinter. Umeå, som ligger paa samme Brede har en Middelvarme af $+ 0,6$; Sommerens Temp. er $+ 10,2$, Vinterens $- 8^{\circ},5$; i Nain i Labrodor paa 57° Brede er den aarlige M. T. $- 2^{\circ},5$ S. T. $+ 7,3$ V. T. $- 14,4$.

Thorstensens Iagttagelser synes at bestyrke en alt forhen fremsat Paastand: at Varmeforholdene især om Vinteren, i Island snarere ere modsatte end lige med dem der samtidigt finde Sted i det mellemste Europa. Sammenligner man saaledes Vinteren 1822-23 og 1824-25 med hinanden, saa erholdes følgende maaedlige Middeltemperaturer:

Decbr.	1822	$+ 0,34$	1824	$- 5,06$
Jan.	1823	$- 0,14$	1825	$- 2,01$
Febr.	1823	$- 3,10$	1825	$- 1,95$
Vinteren	1822-23	$- 0,97$	1824-25	$- 3,01$

Den første Vinter var altsaa forholdsviis temmeligen varm navnlig i Decbr. og Jan.; paa samme Tid havde det mellemste Europa den usædvanlige strænge Vinter og Kulden var især betydelig i Januar. I den anden Vinter derimod var Kulden temmeligen stræng i Island, og især i Decbr., i det mellemste Europa var den mild, og det især i denne Maaned.

Man vidste allerede for lang Tid siden at Orgelpiber, ved indbyrdes Nærmelse, yttre en Indflydelse paa hinandens Toner.

Imidlertid synes det at Ingen herover har foretaget bestemte Forsög. Exam. Jur. *Jerichau*, som har sysselsat sig meget med Tø-
nernes Physik har meddeelt Selskabet nogle Forsög af denne Art. Han har fundet at to Orgelpiber, som mangle lidet i at give sam-
me Tone, og derfor frembringe de velbekjendte Stöd, saa ofte
som begges Tonesvingninger fuldkomment træffe sammen, ophöre
aldeles at give disse Stöd, saa ofte de bringes ganske tæt til hin-
anden. De hurtigere Tonesvingninger vorde da langsommere, de
langsommere hurtigere, ved den gjensidige Indflydelse. Som be-
kjendt har Breguet bemærket det samme ved Uhre, hvis Regula-
tors Svingninger ere noget ulige, naar nemlig Uhrene hænges saa-
ledes, at deres Svingninger kunne meddele sig hinanden.

Philosophisk Classe.

Professor *Gamborg* har forelagt Selskabet et Tillæg til sin
Afhandling om Læsekunstens Theorie, der findes indført i Selska-
bets Skrifter for 1803. For at lære Börnene at kjende Bogstaver,
raader han at lade dem betragte hele Hobe af samme Bog-
stav; og han grunder dette Raad paa den Bemærkning, at naar
man vil lære et Barn at kjende smaa Gjenstande, f. Ex. et fint
Frøe, viser man det ikke et enkelt Frökorn, men en heel Mæng-
de. Han raader ydermere til at danne disse Hobe af ulige store
og ikke fuldkomment ligedannede Bogstaver. For at öve Barnet i
at skjelne Bogstaverne, stiller han Hobe, som ere sammensatte af
forskjellige Bogstaver, ligefor hinanden. Selvlydene bör læres först,
Medlydene, som Lyd der ikkun forandre en Selvlyd, men selv in-
gen heel Lyd udtrykke. Stavningen vil han skal skee efter fore-
sagte Bogstaver, ikke i Forbindelse med Læsning; fordi man for-
drer for meget af Barnet, naar det baade skal bruge Öie og Öre